

РЕШЕНИЕ

№ 6869

гр. София, 02.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 154 СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Д.Б.А.

при участието на секретаря С.С.Ц.

като разгледа докладваното от Д.Б.А. Гражданско дело № 20221110139117 по описа за 2022 година

Производството по делото е образувано, въз основа на искова молба, подадена от В. В. К. против /фирма/, (с предишно наименование /фирма/), с която са предявени иски с правно основание чл. 124, ал. 1 от ГПК за установяване недължимост на парично вземане за сумата от 2 500,00 лева, като частичен иск от общата сума в размер на 11 831,61 лева, представляваща стойност на доставена и незаплатена електрическа енергия за обект с адрес: /адрес/, с клиентски № 300010472036.

Ищецът твърди, че е собственик на недвижим имот, находящ се в /адрес/ а. Твърди още, че имотът наследил от своя баща В. А. К., починал през 2016г. Навежда твърдения, че бившият апартамент под № 55 бил предмет на делбено производство по гр. дело № 45737/17 г. по описа на СРС, 160 състав, приключило с влязъл в сила съдебен акт – 22.03.2021г., въз основа на който ищецът се легитимира като изключителен собственик на посочения апартамент. Поддържа, че електроснабдяването в имота било прекъснато от м. септември 2020г. След писмена кореспонденция с ответното дружество бил уведомен за съществуващи задължения в размер на 11 831, 61 лева, от които главница - 9 343, 49 лева и лихви в размер на 2 488,12 лева. Моли съда да постанови решение, с което да признае за установено, че не дължи на дружеството сумата от **2 500,00 лева**- частичен иск от общата сума в размер на 11 831,61 лева, за доставена електроенергия, включваща главница и лихви, като погасени по давност. Претендира разноски.

В срока по чл. 131 от ГПК е постъпил писмен отговор от ответника. Със същия излага твърдения за нередовност на исковата молба. В същата не било посочено какво включвала сумата от 11 831,11 лв. Не бил очертан периода на фактурите, за които се прави възразение за изтекла погасителна давност. Твърди още, че между страните бил сключен договор за продажба на електрическа енергия при Общи условия. Съгласно чл. 98а, ал. 4 от ЗЕ, договорът, обвързвал страните без изричното му писмено приемане. В чл. 13, т.1 от Общите условия било договорено основното задължение на потребителя – да заплаща стойността на използваната електрическа енергия в

сроковете и начина, съобразно Общите условия. Твърди още, че за периода от м.03.2013 г. до м.09.2020 г. за доставеното количество електроенергия в обекта били издадени фактури, съобразно приложена справка. Ответникът сочи, че били дължими **6 855,37 лв.** – главница, както и сумата от **2 488,12 лв.** – лихва за забава за периода 14.05.2013 г. – 29.08.2022 г. Поддържа, че към настоящия момент дружеството не било предприело принудителни действия за събиране на процесните суми. Моли съдът да отхвърли предявените иски и да присъди направените по делото разноски.

В срока за отговор на исковата молба ответникът е предявил насрещен иск. В насрещната искова молба са наведени твърдения за възникнало валидно изискуемо задължение - ищецът по първоначалния иск да заплати на дружеството сумата от 1 738,76 лв., представляваща неплатени суми по 15 фактури за периода от 15.07.2019 г. до 16.09.2020 г., както и сумата от 234,69 лв., лихва за забава за периода от 08.08.2019 г. до 29.08.2022 г. Твърди още, че сумата по изброените фактури, представлявала стойността на използвана и отчетена ел. енергия. В продължение на описания период, потребяваната в имота електроенергия била измервана със СТИ. В чл. 13, т.1 от Общите условия било договорено основното задължение на потребителя – да заплаща стойността на използваната електрическа енергия в сроковете и и начина, съобразно ОУ. Претендира разноски.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

По делото се установява, че ищецът е собственик на имот, находящ се в /АДРЕС/, който е придобил по силата на правопримство от баща си – В. А. К., починал през 2016 г. и протокол за одобряване на съдебна спогодба по гр. дело № 45737/17 г. по описа на СРС, 160 състав, приключило с влязъл в сила съдебен акт – 22.03.2021г. За посочения имот има открита партида с клиентски номер 300010472036, по която е начислена сумата от 11 831,61 лв., за потребена електрическа енергия от които 9 343, 49 лева главница и 2 488, 12 лева лихви за забава.

По делото са приети като писмени доказателства и 15 бр. фактури, приложени към насрещната искова молба /л.18-32 по делото/, издадени за периода от 15.07.2019г. до 16.09.2020 г.

В съдебно заседание, проведено на 15.03.2023г. съдът е допуснал изменение на иска, като същият да се счита за предявен за сумата от 4 954.85 лв. - главница и 2 253.43 лв. - лихва за периода от м. 03.2013г. – м. 06.2019г.

При така изяснената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

В настоящия случай спорното правоотношение по доставка на електрическа енергия на краен клиент намира правната си уредба в Закона за енергетиката, който регламентира правоотношението за продажба на електрическа енергия за битови нужди като произтичащо от договор, при държавно регулирани цени от Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР) и публично известни общи условия. Според действащата разпоредба на чл. 98а от ЗЕ крайният снабдител продава електрическа енергия при публично известни общи условия, предложени от крайния снабдител и одобрени от КЕВР /писмена форма на договора не е предвидена/. Тези общи условия се публикуват най-малко в един централен и в един местен всекидневник и влизат в сила за клиентите на крайния снабдител, без изрично писмено приемане /чл. 98а, ал. 4 ЗЕ/. Процесното правоотношение се регламентира и от Общите условия на договорите за продажба на електрическа енергия на /фирма/, приети на основание чл. 98а ЗЕ,

одобрени от Държавната комисия за енергийно и водно регулиране (ДКЕВР) с Решение № 0У - 059 от 07.11.2007 г. и влезли в сила на 26.11.2007 г. и Общите условия на договорите за използване на електроразпределителните мрежи на /фирма/, приети на основание чл. 98б ЗЕ, одобрени от ДКЕВР с Решение № 0У - 056 от 07.11.2007 г. и влезли в сила на 26.11.2007 г., на която дата същите са публикувани съгласно изискванията на чл. 98а, ал. 3 ЗЕ в централен ежедневник, видно от представения сертификат за публикуване на реклама, издаден от департамент „Маркетинг и реклама“ на вестник „Телеграф“. Същите са представени и приети по делото като писмени доказателства.

Съгласно чл. 98б, ал. 4 ЗЕ и чл. 98а, ал. 4 ЗЕ, публикуваните общи условия влизат в сила за потребителите, без да е необходимо изрично приемане, като в чл. 98а, ал. 5 ЗЕ е предвидена възможност в срок до 30 дни след влизането в сила на общите условия потребителите, които не са съгласни с тях, да внесат при съответния краен снабдител на електрическа енергия заявление, в което да предложат специални условия, като ако същите се приемат, това се отразява в допълнително писмено споразумение, като по делото липсват доказателства ищите да са упражнили горепосочената възможност. По силата на законовата уредба, продавач на доставената електрическа енергия е крайният снабдител /субектът по чл. 94а, респ. по чл. 95 ЗЕ/, а купувач – крайният клиент /чл. 91-92, вр. чл. 97-98а от ЗЕ/. След измененията на ЗЕ /ДВ, бр. 54/2012 г. /, в сила от 17.07.2012 г., битов клиент по смисъла на § 1, т. 2а от ДР на ЗЕ е клиент, който купува електрическа енергия за собствени нужди, а съгласно § 1, т. 41 б от ДР на ЗЕ в сила от 17.07.2012 г., изм. ДВ, бр. 35/2015 г., потребител на енергийни услуги е: а/ краен клиент, който купува енергия и/или б/. ползвател на преносна и/или разпределителна мрежа за снабдяването му с енергия.

Потребителят заплаща на продавача стойността на потребената електрическа енергията и дължимата сума за извършения пренос на тази енергия по разпределителната мрежа веднъж месечно, като продължителността на периода за плащане е 10 дни, а в съобщението за дължимите суми до потребителя може да бъдат обявени началната и крайната дата на периода за плащане по преценка на продавача (чл. 19, ал. 1-3 и ал. 6 от Общите условия на договорите за продажба на електрическа енергия на /фирма/).

Задълженията на потребителите на предоставяните от електроснабдителните дружества услуги са за изпълнение на повтарящи се парични задължения, имащи единен правопораждащ факт – договор, чиито падеж настъпва през предварително определени интервали от време, а размерите им са изначално определяеми, независимо от това дали отделните плащания са с еднакъв или различен размер, поради което същите се погасяват с изтичането на тригодишен давностен срок (чл. 111, б. „в“ ЗЗД и ТР № 3 от 18.05.2012 г. по тълк. дело № 3/2011 г., ОСГТК на ВКС).

В настоящия случай вземанията на ответника за стойността на електрическата енергия и за обезщетението за забава върху нея са периодични по смисъла на чл. 111, б. „в“ ЗЗД, поради което се погасяват с кратката тригодишна давност. Исковата молба е подадена на 20.07.2022 г. Ответникът не е ангажирал доказателства, от които да се установява, че в периода от м. 01.03.2013г. – 01.06.2019г. до датата на подаване на исковата молба са настъпили обстоятелства, които да спират или да прекъсват давностния срок. Поради това съдът намира, че вземанията са погасени по давност и следователно искът за признаване за установено, че В. В. К. не дължи на /фирма/ /с предишно наименование /фирма// стойността на електрическата енергия за периода от 01.03.2013 г. – 01.06.2019г. в размер на 4 954,85 лева, поради което искът се явява

основателен и следва да бъде уважен.

Съгласно чл. 119 ЗЗД с погасяването на главното вземане се погасяват и произтичащите от него допълнителни вземания, макар давността за тях да не е изтекла. В процесния случай след като главното вземане в размер на от 4 954.85 лв. - главница лева е погасено по давност, на основание посочената норма се явяват погасени по давност и лихвите за забава върху него в размер на 2 253.43 лв.

По предявения насрещен иск.

По предявените насрещни иски с правно основание чл.79, ал.1, предл.1-во ЗЗД, вр. чл.98а ЗЕ и чл.86 ЗЗД в тежест на ищеца /фирма/ е да установи възникването на облигационно отношение по договор за продажба на електрическа енергия между него и ответника при общи условия, по силата на които е доставил електрическа енергия до имота на ответника, в резултат на което за ответника е възникнало задължение за плащане на цена в претендирания размер, както и изпадането на длъжника в забава и размера на обезщетението за забава.

Ответникът по първоначалния и ищец по насрещният иск не ангажира доказателства за установяване на твърденията, че е възникнало валидно изискуемо задължение - ищецът по първоначалния иск да заплати на ответното дружество сумата от 1 738,76 лв., представляваща неплатени суми по 15 фактури за периода от 15.07.2019 г. до 16.09.2020 г., както и сумата от 234,69 лв., лихва за забава за периода от 08.08.2019 г. до 29.08.2022 г. Поради това съдът приема, че насрещният иск остана недоказан и като такъв следва да бъде отхвърлен.

При този изход на спора в полза и на ищеца се дължат деловодни разноски на основание чл.78, ал.1 ГПК. Ищецът е направил разноски за държавна такса в размер 288,33 лв. и за адвокатско възнаграждение, заплатено изцяло и в брой, видно от приетия по делото договор за правна защита, в размер 700,00 лв.

Предвид изложеното Софийски районен съд, 154 състав

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл. 124, ал. 1 ГПК, че **В. В. К.,** ЕГН *****, с адрес: /адрес/, съдебен адрес: /съдебен адрес/, адв. И. Ю., **не дължи** на /фирма/, с предишно наименование /фирма/, ЕИК *****, с адрес на управление: /адрес/, **сумата от 4 954,85 лева** /четири хиляди деветстотин петдесет и четири лева и 85 ст./ за незаплатена електрическа енергия за периода от 01.01.2009 г. до 31.12.2011 г., доставяна в имот, намиращ се в с. Владая, ул. Превалски езера № 18, клиентски номер № 300035672141, както и **сумата 2 253, 43 лева** - лихва за забава.

ОТХВЪРЛЯ насрещния иск по чл. 211, ал. 1 ЗЗД на /фирма/, с предишно наименование /фирма/, ЕИК *****, с адрес на управление: /адрес/, срещу **В. В. К.,** ЕГН *****, /адрес/, съдебен адрес: /съдебен адрес/, адв. И. Ю., за сумата от 1 738,76 лв., стойност на електрическа енергия за периода от 15.07.2019 г. до

16.09.2020 г., както и сумата от 234,69 лв., лихва за забава за периода от 08.08.2019 г. до 29.08.2022 г. , доставяна в имот, намиращ се в гр.София, ж.к. „Сердика“, бл.12, ет.16, ап. 55а, бивш 55, клиентски номер № 300010472036 като недоказан.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК/**фирма**/, с предишно наименование /фирма/, ЕИК *****, с адрес на управление: /адрес/, да заплати на **В. В. К.**, ЕГН *****, с адрес: /адрес/, **сумата 988,33 лева** /деветстотин осемдесет и осем лева и 33 ст./– съдебни разноски.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____